

MONUMENTO *HABRÍ* - 2017

Papiamento – Nederlands - English

Breedestraat 2 – Punda

Breedestraat 2:

Si bo mira e fachada original baròk (mira e deskripshon) e edifisio aki ta bai bèk te meimei di siglo diesocho. Entre 1781 i 1881 e tabatin dies diferente doño. Elias Jesurun Henriquez i Eliao Lopez bintikuater aña tabata doño di e edifisio: di 1826 te 1850. Un di nan hürdonan tabata George Weitz ku na 1828 tabatin un lugá di bende bibida stèrki aki.

Johannes van der Singel apénas tabata doño di e lugá un aña ora ku el a bend'e riba 4 di yüli 1855 ku Corneille Hubert Jonckheer, ku a bai biba aden. E médiko marnero a bini Hulanda for di Bèlgika na 1832. Otro for di Hulanda ofisialnan di salubridat na Kòrsou por tabatin un práktika sivil i asina Jonckheer na 1841 a establese su mes komo médiko (geadmitteerde geneesheer in de kolonie) na Breedestraat 97. E kas aki tabata skeins su dilanti den direkshon di Wilhelminaplein, i a kima na 1929.

Entre 1850 i 1863 Jonckheer tabata doño di Cher Asyl tambe. E kas aki el a pone na disposishon di pashènt di kólera ora na 1854 tabatin menasa di un epidemia di kólera. Durante e epidemia grandi di bruera di 1862 a kuida pashènt na Cher Asyl.

Na 1861 Jonckheer a bende Breedestraat 2 ku Jacobus Gabriel de Pool, ku tabata komisario di Spaar- en Beleenbank. Tres aña despues Ignacio Garcia Beltran tabata duna lès di pinta den e kas di De Pool. Den añanan setenta i ochenta di siglo diesnuebe e drùkerei Imprenta del Pueblo tabata establese aki, drùker di e revista semanal Civilisadó.

Segun e aviso di benta di 1873 e parti abou tabata sirbi komo kas di komersio, miéntras ku e pisonan ariba por a remodelá komo kas deffte (deffte woningen). No ta konosí si Eulalie Cedeillan ku a kumpra e kas na 1881 a hasi esaki tambe.

Nos sa si ku Christiaan Friedrich Wilhelm Pieterszoon Winkel a kumpra e kas na 1920. Famia Winkel lo a keda doño di e edifisio te 1991. Promé Winkel tabatin un tienda den dje, for di 1931 shon Piet (Friedrich Wilhelm Pieter Winkel) tabatin su pakus di paña La Maravilla den e edifisio. Shon Piet despues lo a bira presidente di Kámara di Komèrsio. Despues ku el a muri na 1945 su yu hòmber Willem Hendrik a kontinuá e negoshi.

Na prinsipio famia Winkel tabata hür e pisonan, pero na 1950 a remodelá e promé piso den un pakus spesial pa dama i beibi. Mas despues, na 1967 a hür e pakus abou tambe ku Edicta (Ada) Nunes-Harteveld ku ei a habri su Boutique Edicta. Pronto despues el a habri e promé piso tambe pa benta, miéntras ku el a habri un sukursal na Wilhelminaplein tambe. Boutique Edicta tabata eksistí ainda ora ku Marjorie Kòrt na 1991 a haña e oportunitat di kumpra henter e edifisio. Ku sosten di Fondo di Monumento Kòrsou, ku a kaba di lanta, el a laga restorá e edifisio. Na sèptèmber el a muda su pakus di paña Bamali i su tayer di bog di Waterfort pa Breedestraat 2.

Deskripshon:

Kana un pida kòrtiku den direkshon di Wilhelminaplein i wak e dak di e edifisio haltu smal di tres piso aki. E ora ei ta bira kla ku e kas aki tin un fachada dòbel. E fachada di mas patras, ku ta pasa sali mas haltu ku e dak, ta sobrá di e fachada baròk anterior di e kas aki.

Manera hopi kas na Punda e fachada dilanti ántes tabatin un hadrei di palu. Pasobra e hadrei aki tabatin un dak skeins, e punta di e fachada baròk tabata kompletamente na bista. Pero a remplasá e hadrei di palu den kuminsamentu di siglo binti ku un galeria di piedra ku un fachada di tòp ku a tapa e tòp baròk. E fachada, segun un ehèmpel di e kas di siglo diesnuebe serka ei banda, esta Breedestraat 8, ta un asina yamá fachada di tùit, un fachada skeins ku un garganta rektangular (e tùit).

Breedestraat 2:

Gezien de oorspronkelijk barokke gevel (zie de beschrijving) gaat dit gebouw terug tot het midden van de achttiende eeuw. Tussen 1781 en 1881 had het huis tien verschillende eigenaren. Elias Jesurun Henriquez en Eliao Lopez waren 24 jaar in het bezit van het gebouw: van 1826 tot 1850. Een van hun huurders was George Weitsz die hier in 1828 een drankwinkel runde.

Johannes van der Singel was nog geen jaar eigenaar van het pand, toen hij het op 4 juli 1855 verkocht aan Corneille Hubert Jonckheer die er ging wonen. De chirurgijn was in 1832 uit België naar Nederland gekomen. Anders dan in Nederland mochten officieren van gezondheid op Curaçao een burgerlijke praktijk uitoefenen en zo vestigde Jonckheer zich in 1841 als geadmiteerde geneesheer in de kolonie op Breedestraat 97. Dit huis lag hier schuin tegenover, in de richting van het Wilhelminaplein, en brandde in 1929 af.

Jonckheer was tussen 1850 en 1863 ook eigenaar van Cher Asyl. Dit huis stelde hij ter beschikking van de cholera-patiënten toen in 1854 de cholera dreigde uit te breken. Tijdens de grote pokkenepidemie van 1862 werden in Cher Asyl patiënten verpleegd.

In 1861 verkocht Jonckheer Breedestraat 2 aan Jacobus Gabriel de Pool, die commissaris van de Spaar- en Beleenbank was. Drie jaar later gaf Ignacio García Beltran teken- en schilderlessen in het huis van De Pool. In de jaren zeventig en tachtig van de negentiende eeuw was hier drukkerij Imprenta del Pueblo gevestigd, de drukker van het weekblad Civilisadó .

Volgens de verkoopadvertentie van 1873 was het ondergedeelte geschikt voor een handelshuis, terwijl de verdiepingen tot deffige woningen konden worden verbouwd. Het is onbekend of Eulalie Cedeillan, die het pand in 1881 kocht, dit ook heeft gedaan.

Wel weten we dat Christiaan Friedrich Wilhelm Pieterszoon Winkel het huis in 1920 kocht. De familie Winkel zou het pand tot 1991 in eigendom houden. Eerst dreef Winkel er een kruidenierszaak, vanaf 1931 had shon Piet (Friedrich Wilhelm Pieter Winkel) zijn kledingzaak La Maravilla in het gebouw. Shon Piet zou later de voorzitter van de Kamer van koophandel worden. Na zijn overlijden in 1945 zette zijn zoon Willem Hendrik de zaak voort.

Aanvankelijk verhuurde de familie Winkel de verdiepingen, maar in 1950 werd de eerste verdieping verbouwd tot winkelruimte, speciaal voor dames en baby's. Later, in 1967, werd ook de winkelruimte beneden verhuurd, en wel aan Edicta (Ada) Nunes-Harteveld die er haar Boutique Edicta opende. Spoedig daarna

stelde zij ook de verdieping open voor de verkoop, terwijl ze tevens een filiaal opende op het Wilhelminaplein. Boutique Edicta bestond nog toen Marjorie Kort in 1991 de gelegenheid kreeg het hele gebouw te kopen. Met steun van het toen net opgerichte Monumentenfonds Curaçao liet zij het gebouw restaureren. In september 1994 verhuisde zij haar kledingzaak Bamali en haar atelier van de Waterfortbogen naar de Breedestraat 2.

Beschrijving:

Loop een klein stukje in de richting van het Wilhelminaplein en kijk naar het dak van dit smalle, drie verdiepingen hoge pand. Dan wordt duidelijk dat dit huis een dubbele gevel heeft. De achterste gevel, die boven het dak uitsteekt, is het overblijfsel van de voormalige barokke gevel van dit huis.

Zoals bij veel huizen in Punda had de voorgevel vroeger een houten galerij. Omdat deze galerij een lessenaarsdak had, was de barokke geveltop volledig in het zicht. De houten galerij is echter in het begin van de twintigste eeuw vervangen door een galerij van steen met een topgevel waardoor de barokke top werd afgedekt. De gevel, naar het voorbeeld van het negentiende-eeuwse buurhuis Breedestraat 8, is een zogeheten tuitgevel, een schuine gevel met een rechthoekige hals (de 'tuit').

Breedestraat 2

Given the former baroque gable (see Description), this building dates from the middle of the eighteenth century. Between 1781 and 1881 the house had ten different owners. Elias Jesurun Henriquez and Eliao Lopez owned the building for fourteen years: from 1826 until 1850. One of their tenants was George Weitsz who in 1828 ran a liquor store here.

Johannes van der Singel had owned the building for less than a year, when he sold it on July 4, 1855 to Corneille Hubert Jonckheer who took up residence here. Jonckheer was a ship's surgeon, having arrived on the island from Belgium in 1832. On Curaçao, unlike the Netherlands, medical officers had been allowed to have a civil practice since 1838. Thus, Jonckheer could establish himself in 1841 as admitted physician in the colony at Breedestraat 97. This house was situated diagonally across, in the direction of Wilhelminaplein, and burnt down in 1929.

Between 1850 and 1863 Jonckheer also owned Cher Asyl. He put this house at the disposal of cholera patients, when that disease was threatening in 1854. During the widespread 1862 smallpox epidemic, patients were nursed in Cher Asyl.

In 1861 Jonckheer sold Breedestraat 2 to Jacobus Gabriel de Pool, who was a commissioner of the Savings- and Loan Bank. Three years later, Ignacio García Beltran gave art classes and drawing lessons in De Pool's house. In the 1870s and 1880s printery Imprenta del Pueblo printed the weekly Civilisadó here.

According to the 1873 sales announcement the lower part of the building could easily be converted into a commercial establishment and the upper floors into fashionable residences. It has not been recorded if Eulalie Cedeillan, the new owner as of 1881, actually did so.

We do know that Christiaan Friedrich Wilhelm Pieterszoon Winkel bought the house in 1920. The Winkel family would own it until 1991. First Winkel ran a grocery store

here, as of 1931 shon Piet (Friedrich Wilhelm Pieter Winkel) had his clothing store La Maravilla in the building. Shon Piet would become chairman of the Chamber of Commerce. When he died in 1945, his son Willem Hendrik continued the business. Initially the Winkel family rented out the upper floors, but in 1950 the second floor was also converted into a store, especially for ladies and babies. Later, in 1967, the family leased the premises to Edicta (Ada) Nunes-Harteveld who started her Boutique Edicta. Soon after, the second floor was opened up for sales as well, and she began a branch on Wilhelminaplein. Boutique Edicta was still located on this spot when in 1991 Marjorie Kort was given the opportunity to buy the building. With support from the then newly established Monumentenfonds Curaçao she had her property restored. In September 1994 she moved her clothes store and atelier from the Waterfortbogen to Breedestraat 2.

Description

Walking a short way in the direction of Wilhelminaplein and looking carefully at the top of this elongated, three-storied building, you will see a double gable. The rear gable, jutting out above the roof, is the remainder of the former baroque façade of this house.

As was customary in Punda, the façade used to have a wooden gallery. Because this gallery had a lean-to roof, the baroque gable was completely visible. In the early twentieth century, though, the wooden gallery was replaced by a stone one with a gable. Thus the older baroque gable was covered over.

Following the example of the adjoining premises, Breedestraat 8, the façade now has a so-called funnel-shaped gable, the rectangular block on top being the funnel's spout.